

Bind binderi binda, sånglek efter Anders Otter, Morkarby, Mora, född 1877,
Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

306. S Å N G L E K

$\text{♩} = 126$

1. Bind, bin - de li - te bin - da. Vem sko - la vi bin - da?
(namnet) - - - bin-der sej, hon bin-der sej om som-ma-ren.

2. Lös, löse lite lösa.
Vem skola vi lösa?
(namnet) löser sej,
hon (han) löser sej om sommaren.
3. Vänd, vände lite vända.
Vem skola vi vända?
(namnet) vänder sej,
hon (han) vänder sej om sommaren.

I Otters barndom sjöngs denna låt, då det lektes ring lekar. Dansen beskriver han på följande sätt: De i dansen deltagande bildade ring. Då första versen sjöngs lade den, vars namn nämndes, armarna i kors över bröstet och fattade därefter med korslagda armar sina sidokamraters händer. Samma vers fortsattes tills alla i ringen bundit sig. Därefter sjöng man andra versen. I tur och ordning upplöstes armkorsningen, och armarna intogo vanlig ställning, dock fortfor man att hålla varandra i händerna. Vid tredje och sista versen vände de dansande sig om — utåt — och bildade åter ring, varefter en yrande ringdans vidtog och fortfor tills någon av deltagarna av farten måste släppa sitt tag och ringen upplöstes, varvid de övriga slängdes åt olika håll.

1. Bind, binde lite binda
Vem skola vi binda?
(namnet) ... binder sej,
hon binder sej om sommaren

2. Lös, löse lite lösa
Vem skola vi lösa?
(namnet) ... löser sej,
hon (han) löser sej om sommaren

3. Vänd, vände lite vända
Vem skola vi vända?
(namnet) ... vänder sej,
hon (han) vänder sej om sommaren